

علیرضا عزیزی یوسفکند / دبیر هنر مدارس راهنمایی مهاباد

مقاله

پژوهشگاه علوم انسانی سلامت فرهنگی
پال جامع طورم انسانی

بهر کیم

در نقاشی

کردستان

نقاشی کودکان از مسائل زندگی روزمره انسان‌هاست که ویژگی‌ها و پیچیدگی‌های خاص خود را دارد. نقاشی نه تنها در شکل دادن شخصیت و روان کودک اهمیت بسزایی دارد بلکه به او امکان شناسایی محیط و شرکت در آن را می‌دهد و حتی برایش سوالاتی مطرح می‌سازد. در عین حال، شرایطی را فراهم می‌آورد تا او بتواند مسائلی را که به صورت نامنظم از همه طرف برایش مطرح می‌شود، به ترتیب منظم کند.

دانش کودکان غالباً بیش از آنی است که آنها در نقاشی‌های خویش به نمایش می‌گذارند. کودکان برای بیان و نشان دادن آن از زبان ساده گرافیک استفاده می‌کنند که به مرور زمان به همراه رشد آنها شاخصه‌ها و مؤلفه‌های زبان تصویری‌شان نیز تغییر کرده و به واقعیات دنیای معاصر و دید بزرگان و پدر و مادرشان نزدیک تر می‌شود. کودک برای نیل به این مهم از ساده‌ترین فرم‌ها و خلاصه شده‌ترین اشکال بهره می‌جوید؛ گویی سال‌هاست که با مبانی گرافیک تصویری آشناست. در این تحقیق ضمن توصیف نقاشی کودکان و بیان برخی ویژگی‌های آن به تجزیه ساختار تشکیل‌دهنده آن پرداخته شده است.

کلیدواژه‌ها: کودکان، نقاشی، فرم، اشکال هندسی، نقاشی کودکان

اهداف تحقیق

- بررسی و شناخت برخی از ویژگی‌های نقاشی کودکان
- بررسی فرم در ساختار نقاشی کودکان

سؤالات تحقیق

- نقاشی کودکان دارای چه ویژگی‌هایی است؟
- کودکان در نقاشی‌های خود از چه فرم‌ها و اشکالی استفاده می‌کنند؟

روش تحقیق

این تحقیق از نوع توصیفی، تحلیلی بوده و گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه‌ای و میدانی صورت گرفته است.

مقدمه

نقاشی کودکان دارای ویژگی‌های خاصی است که در همان لحظه اول نگاه هر بیننده و مخاطب صاحب ذوقی را به خود جلب می‌کند و او را به واکنش و تفکر وامی دارد؛ زیرا این نقاشی‌ها در عین سادگی، جذاب و رشوار از تحرک و سرزندگی هستند و مخاطب را به دنیای لطیف و زیبای کودکی خویش رهنمون می‌شوند. از طرفی، نقاشی کودکان از خلوص هنری برخوردار است و هر نقاشی به نوبه خود هویتی جدگانه و مستقل از دیگری دارد.

کودکان از حدود دو سالگی شروع به خطخطی کردن و اثرگذاشتن بر روی در و دیوار و اجسام اطراف خود می‌کنند. در این مرحله، آنها هیچ‌گونه هدف از پیش تعیین شده‌ای ندارند و نقاشی برای آنان چیزی جز بازی و تفریح به همراه تحرک نیست. آنها از حدود سه سالگی به بعد در نقاشی کردن هدفمند می‌شوند و شروع به خلق و بازنمایی دنیای پیرامون خویش می‌کنند. با رشد کودکان دنیای رؤیاهای بزرگ



کودکان از حدود سه
سالگی به بعد در
نقاشی کردن هدفمند
می‌شوند و شروع به خلق
و بازنمایی دنیا ای پیرامون
خویش می‌کنند



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

ناگهان با سروصدما و گریه از خواب می‌پرند. با رشد بیشتر کودکان و زیاد شدن قوّه ادراک در آنان، آنها می‌کوشند که از روش‌های دیگر ارتباط با دنیا پیرامون خود استفاده کنند. در این میان زبان و شیوه‌های گوناگون هنر بهخصوص نقاشی از اهمیت خاصی برخوردار بوده و در میان کودکان تمام دنیا با فرهنگ‌های مختلف رواج دارد. هر چند که اولین تجربه آنها چیزی جز خطوطی‌های بیهوده و بی‌ثمر نیست ولی در ادامه با استفاده از امر تکرار و تصادف سعی می‌کنند برخی از فرم‌ها و اشکال خاص را نشان داده و آنها را به فرم و اشکال دنیا پیرامون خویش نزدیک کرده و برایشان اسم و معنی خاصی بیان کنند.

(تصویر شماره ۱)

اولین فرم‌ها و اشکال هدفمند از دل همین خطوطی‌های ساده و بی‌ارزش استخراج می‌شوند و البته فاصله زیادی با گفته‌های آنان دارند و این نشان

کوچک‌تر شده و آنها به دنیا کوچک بزرگ‌ترها نزدیک‌تر می‌شوند؛ به همین دلیل فرم‌های نقاشی آنان به دنیا واقعی نزدیک‌تر و برای بزرگ‌ترها نیز مأتوس‌تر می‌شود. چنان‌که با برخورداری از جزئیات بیشتر، از سادگی خود دورتر می‌شود. در این تحقیق سعی بر تجزیه ساختار، شناخت فرم‌ها و اشکال به کار رفته در نقاشی کودکان داریم و به برخی از ویژگی‌های آن می‌پردازیم.

کودک و نقاشی

کودکان همانند هنرمندان از همان لحظه‌های اول شناخت دنیا پیرامون شروع به ضبط آن در حافظه و تجزیه و تحلیل این دنیا می‌کنند. آنها در ابتدا از طریق خواب و رؤیا در صدد برقراری این ارتباط برمی‌آینند. برای همین بعضی اوقات کودکان را می‌بینیم که با خیره‌شدن در یک نقطه خاص به فکر فرومی‌روند (البته این امر نزد بزرگ‌سالان نیز مرسوم است) و یا

تصاویر و فرم‌های به کار رفته در نقاشی کودکان، صرف نظر از بازنمایی اشیاء می‌توانند بیانگر اندیشه‌ها، احساسات و عواطف نیز باشند

تصویر شماره ۳ / دیزین پنجم



زبان شیرین و
شیوه‌ای نقاشی و به
شیوه‌ای نمادین بیان کنند.

با وجود سادگی و صراحت بسیار
نقاشی کودکان، به دلیل وجود نظریه‌های متعدد و متفاوت روان‌شناسان، هنرمندان و محققان این حوزه نمی‌توانیم تفسیر و معنایی مشترک از نقاشی کودکان ارائه کنیم که اکثر این اندیشه‌مندان آن را مورد تأیید قرار دهند.

«کودکان شیفته مناظر بدیع و شادی‌آفرین زادگاه خود هستند. آنها علاقه دارند جشن‌ها، رسوم و محیط را به تصویر بکشند. آنها دوست دارند از داستان‌ها و افسانه‌های ملی خود بیشتر بدانند و با قهرمانان ملی خود بیشتر ارتباط برقرار کنند.»^۲

به همین دلیل، می‌توان بسیاری از معانی و تجربه‌های گفتاری از نقاشی کودکان را در زندگی و محیط اطراف زندگی آنان جست‌وجو کرد و با استفاده از سرخنچه‌های موجود در نقاشی آنها به هدف اصلی و حقیقت امر نزدیکتر شد. نباید فراموش کرد که ترجمه یک نماد تصویری به زبان گفتاری مستلزم گذراندن پارامترهای خاصی است تا به بیراهه نرفت یا به نتیجه‌های واهی و ساده نرسید.

اکثراً کودکان برداشت ذهنی خود از محیط و دغدغه‌های خاص خویش را به تصویر می‌کشند نه آنچه را به صورت واقعی در پیرامون آنان اتفاق می‌افتد. به همین دلیل اگر قرار باشد موضوعی خاص را به تصویر بکشند، آن را از پالایشگاه ذهن خویش عبور

از ناموفق بودن کودکان در بیان نقاشی همچنین کم تجربگی آنان در نقاشی کردن برای بیان اهداف خویش دارد.

اما با رشد بیشتر کودکان و تمرين زیاد آنان در نقاشی، چشم، ذهن و دست آنها بیشتر با هم هماهنگ شده فرم‌ها و اشکال شکل واقعی و ملموس تری به خود گرفته و به گفته‌های کودکان درباره نقاشی خود نزدیک‌تر می‌شود. با رشد بیشتر کودکان فرم‌های به کار رفته در نقاشی آنها نیز هندسی‌تر و منظم‌تر می‌شوند و بیان رئالیستی بیشتری پیدا می‌کنند.

«کودک در ابتدا واقعیت بیرونی را کپی نمی‌کند بلکه آن را چنان که خود شناخته است، معرفی می‌نماید. بدین معنی که او تصور ذهنی اش را می‌کشد، نه مشاهده بصری خود را. کودک برخلاف بزرگسالان برای نمایش واقعی بیرونی به شیوه ذهنی عمل می‌کند.»^۱ (تصویر شماره ۲)

معنی در نقاشی کودکان

«تصاویر و فرم‌های به کار رفته در نقاشی کودکان، صرف نظر از بازنمایی اشیاء می‌توانند بیانگر اندیشه‌ها، احساسات و عواطف نیز باشند.»^۲

کودکان همانند هنرمندان بزرگ در اکثر موارد با قصد و نیت از پیش تعیین شده به نقاشی کردن روی می‌آورند؛ که در برخی موارد به دلیل کم تجربگی و برخی عوامل دیگر در این امر موفق نمی‌شوند اما باید توجه کرد که همواره این میل و خواست درونی آن‌هاست که بتوانند افکار و احساسات خویش را با

کنند و اگر در این امر موفق شوند این فرم‌ها و نقاشی را بارها و بارها تکرار می‌کنند. اگر کودکان به نقاشی‌های دیگران حتی بزرگ‌سالان توجه می‌کنند و می‌کوشند مانند آنرا در آثار خود به کار بزن.

فرم‌ها، اشکال و موضوعات به کار رفته در نقاشی کودکان را جنسیت آنان تعیین می‌کند؛ چرا که کودکان مؤنث و ذکر هرگز مانند هم نقاشی نمی‌کنند و موضوعات، فرم و اشکال مورد علاقه آنها با همدیگر متفاوت است. «مذهب، سنت‌ها، شرایط اقتصادی و نظایر آنها در انتخاب موضوع کودکان نقش مهمی ایفا می‌کنند.»*

ویژگی‌های جنسیت در کودکان از عوامل تعیین‌کننده در انتخاب موضوع نقاشی است. بازی‌ها، نوع پوشاسک، انتخاب رنگ، غذا، تن صدا... در بین کودکان دختر و پسر بسیار متفاوت است. البته نباید فراموش کرد که هیچ‌کدام ارجحیت ندارند بلکه تنها متفاوت‌اند. این تفاوت سلیقه و علاوه در نزد کودکان می‌تواند راهنمای بسیار خوبی برای تفسیر و تبیین نقاشی کودکان باشد.

دختران با روحیه حساس‌تر و لطیفتر نسبت به پسرها، در اکثر مواقع به سوی بازنمایی طبیعت نرم و گل‌های همیشه بهاری جلب می‌شوند. آنها

می‌دهند و با ریزه‌کاری‌های نمادپردازانه مخلوط می‌سازند و با زبان شیوای تصویری بیان می‌کنند. اگرچه در اکثر موارد کودکان میل به ترسیم نقاشی‌های خود به این شیوه دارند، نباید فراموش کنیم که در بسیاری موارد نیز آنان صرف تمرين می‌کنند یا به بازنمایی محیط اطراف خود می‌پردازن. در این مورد نیز آنها نهانشیا و اجسام خاص مورد علاقه‌شان را برای نقاشی انتخاب می‌کنند؛ یعنی به معنای واقعی مانند هنرمندان بزرگ گزینشی عمل می‌کنند؛ نه اینکه هر آنچه را دم‌دستشان باشد برای نقاشی انتخاب کنند.

علاوه بر موضوع نقاشی و محیط زندگی، جنسیت نیز می‌تواند راهنمای خوبی برای ترجمه و تفسیر نقاشی کودکان باشد. چرا که کودکان مذکور به موضوعات خاصی جلب می‌شوند که با موضوعات تصویر شده در نقاشی کودکان مؤنث بسیار متفاوت است. از دیگر مؤلفه‌های مهم در ترجمه نقاشی کودک، فرهنگ جامعه، خانواده، نوع ابزار انتخابی به همراه تکیک اثر است.

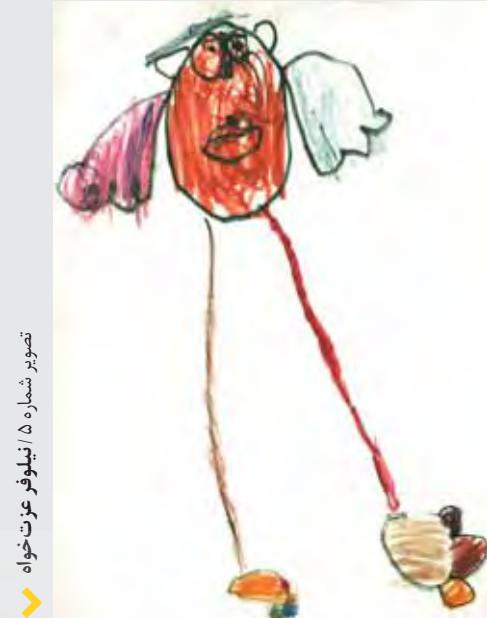
جنسیت کودکان و نقاشی

نقاشی کودکان مانند دریچه‌ای گشوده است که اسرار، اندیشه‌ها، احساسات و افکار صاحب خویش را به نمایش عموم می‌گذارد. کودکان در نقاشی‌های خود در صدد بازنمایی هرچه بیشتر محیط و اشیای زنده و بی‌جان درون آن هستند. آنها تمام تلاش و سعی خویش را به کار می‌برند تا الگوی درونی و تصاویر ذهنی‌شان را با زبان نقاشی بیان کنند.

کودکان از اهمیت دادن بزرگ‌ترها به اعمال و رفتار خویش خشنود می‌شوند و گاهی اوقات برای جذب و جلب توجه بیشتر آنها به خود، سعی می‌کنند موضوعات مورد علاقه آنان را نقاشی



فرم‌ها، اشکال و موضوعات
به کار رفته در نقاشی کودکان
را جنسیت آنان تعیین می‌کند؛
چرا که کودکان مؤنث و مذکور
هرگز مانند هم نقاشی نمی‌کنند
و موضوعات، فرم و اشکال موردن
عالقه آنها با هم دیگر متفاوت
است



همیشه آمادگی دارند که محیط گرم خانواده و محبت تک‌تک اعضای این کانون را نقاشی کنند. هر چند که اگر با برادرشان رابطه خوبی نداشته باشند، باز او را در نقاشی خود جای می‌دهند. البته با اندازه‌های کوچک‌تر از سایر اعضا و به ویژه خودشان؛ در این میان نقش مادر بسیار پررنگ بوده و از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است.

آنها در صورت انتخاب، دوست دارند اکثرًا دختر بچه‌های با موهای بلند و اغراق شده را در نقاشی به نمایش بگذارند. (تصویر شماره ۳) برای نقاشی حیوانات نیز طیف خاصی را گزینش می‌کنند مانند: خرگوش، گربه، سگ، کبوتر و... .

اما بر عکس دختران، کودکان پسر دوست دارند همیشه هم جنس خود را نقاشی کنند و در نقاشی‌های خود صحنه‌های پرتحرک و فعل را به نمایش می‌گذارند. به هنگام نقاشی طبیعت نیز از کوههای سر به فلک کشیده استفاده می‌کنند. پسرها در کل روحیه اجتماعی تری دارند و زود خود را باقیه هماهنگ می‌کنند و با محیط وفق می‌دهند. برای همین، در نقاشی آنان صحنه‌های جذاب ورزش‌های گروهی همچون فوتبال و بسکتبال بسیار مشاهده می‌شود. آنان برای سوارشدن به ماشین همیشه آمادگی دارند؛ با توجه به مدل‌های مختلف ماشین آنها را در میان نقاشی‌های خود نمایش می‌دهند، در دنیای کودکانه خود سوار آنها می‌شوند و به دور دسته‌ها سفر می‌کنند. پسرها فیلم‌های اکشن را بسیار می‌پسندند و ماشین‌های جنگی و انواع اسلحه را از آنها به خاطر می‌سپارند و در نقاشی‌های خود آنها را بازنمایی می‌کنند. برای نقاشی حیوانات نیز طیف خاصی را برمی‌گزینند؛ مانند: مارهای بزرگ خطرناک، ماهی‌های عظیم همچون نهنگ، عقاب و اسب‌های زیبا و... . کودکان پسر نسبت به دخترها گرایش بیشتری به نقاشی کردن در سطوح‌های بزرگ‌تر دارند ولی این دخترها هستند که زمان بیشتری را برای نقاشی کردن صرف می‌کنند.

زاویه دید در نقاشی کودکان

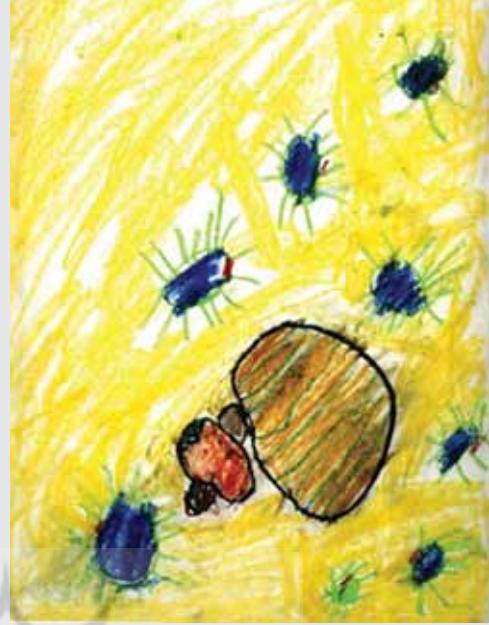
کودکان برای بیان افکار و احساسات خویش دست به نقاشی کردن می‌زنند و برای هرچه موفق‌تر شدن در این امر از قواعدی خاص، زبان و نگاهی ویژه به دنیا استفاده می‌کنند که در بسیاری از موارد با روش بزرگ‌ترها در این مورد بسیار متفاوت است. آنها در بسیاری از موارد موضوع نقاشی خود را از میان خاطره‌ها و ذهن خویش انتخاب می‌کنند. افکار پالایش شده در ذهن کودک با نگاه، شیوه و تکنیک او روی کاغذ نقشش می‌بنند.

کودکان به دلیل اهمیت بیش از حد والدین در زندگی‌شان، همیشه در صدد نشان دادن این جایگاه ویژه در نقاشی‌های خود هستند. به همین دلیل است که ما شاهد حضور پررنگ والدین و اندازه بزرگ‌تر فیگور آنها نسبت به سایر اجزای نقاشی هستیم. (تصویر شماره ۴)

اکثر کودکان به هنگام ترسیم یک انسان اول یک دایره بزرگ ترسیم می‌کنند که جایگاه تشکیل‌دهنده اجزای صورت بوده و سر انسان فوق را تشکیل می‌دهد که نسبت به سایر اعضای دیگر بزرگ‌تر و دارای جزئیات بیشتر است و این به دلیل اهمیت بیشتر سر نسبت به سایر اجزای بدن نزد کودکان است. بعد از سر این دست‌ها هستند که بزرگ‌تر ترسیم شده و در درجه دوم اهمیت قرار دارند و به همین دلیل دست‌ها را به بزرگ‌ترین عضو بدن یعنی سر انسان متصل می‌کنند. (تصویر شماره ۵)

نباید تصویر کنیم که کودکان به دلیل عدم درک تناسبات به این شیوه نقاشی می‌کنند بلکه این اهمیت موضوع در نقاشی کودکان است که باعث اختلاف اندازه و سایز یک عنصر نسبت به سایر اعضای تشکیل‌دهنده نقاشی می‌شود. در بسیاری از موارد ما شاهد اندازه بسیار کوچک یک فیگور در نقاشی نسبت به سایر عناصر هستیم که با کمی جستجو وجو پی می‌بریم نقاش

فعالیت گرافیکی برای بسیاری از والدین به منزله یک سرگرمی و بازی فردی است و مفهوم اجتماعی ندارد. در حالی که اثر گرافیکی بنابر دلایل بینایی و بصیری علاوه بر ارزش بینایی، منعکس‌کنندهٔ پیج و تاب‌های فکری کودک نیز هست



شماره ۶ / پژوهش آموزشی

با این شخص قهر با دعوا کرده و برای همین، او را حقیر ترسیم نموده است. این زاویه دید و پرسپکتیو خاص در میان نقاشی‌های تمدن کهن مانند مصر باستان نیز دیده می‌شود.

کودکان همیشه سعی می‌کنند برای ترسیم موضوع خود، زاویه‌های استاندارد و ساده را انتخاب کنند مانند: دید از رویه رو و دید از نمای جانبی. آنها در بسیاری موارد یک فیگور و یا عنصر را از دو جهت ترسیم می‌کنند مانند ترسیم چهره انسان از نمای جانبی و ترسیم چشمان اواز نمای رویه رو، که این روش‌ها از لحاظ پرسپکتیو علمی مطرود و نادرست است ولی روش‌هایی این چنین از زمان‌های بسیار دور در میان هنر انسان خودنمایی کرده و همین اصول ابتدایی و ساده به مرور زمان باعث پیدایش و ظهور پرسپکتیو علمی شده است.

کودکان در اغلب اوقات عناصری را که از زاویه دید انتخابی دیده نمی‌شوند ترسیم می‌کنند مانند: ترسیم نوزاد داخل شکم یک زن حامله یا دستهٔ لیوانی که از رویه رو پیدا نموده و در پشت آن قرار گرفته است. این امر به دلیل کامل بودن تصویر از لحاظ کوک شکل گرفته است؛ یعنی، کودک می‌پندارد زمانی که نوزاد داخل رحم زن آبستن را به نمایش بگذارد، نقاشی او کامل شده یا لیوان بدون دسته ناقص است. به همین دلیل برای تکمیل شدن نقاشی خود از تصویر ذهنی خویش کمک می‌گیرد و توجه چندانی به واقعیت بصری امر ندارد.

فرم در نقاشی کودکان

«فعالیت گرافیکی برای بسیاری از والدین به منزله یک سرگرمی و بازی فردی است و مفهوم اجتماعی ندارد. در حالی که اثر گرافیکی بنابر دلایل بینایی و بصیری علاوه بر ارزش بینایی، منعکس‌کنندهٔ پیج و تاب‌های فکری کودک نیز هست.»^۵

«نقاشی کودکان از فرم‌هایی پایه‌ای ساخته شده است که جاذبیتی ذاتی دارند. دلیل این امر آن است که فرم‌های ساده از قبیل دائرة، مستطیل، صلیب و ماندلا (دایره‌ای که صلیب روی آن کشیده شده است) را می‌توان در نقاشی کودکان با سینین مختلف و سابقهٔ فرهنگی متفاوت یافت.»^۶

کودکان در سینین پایین در اغلب موارد برای نقاشی کردن از



بزرگ خانه یا مادرش باشد. (تصویر شماره ۶)

از کاربردهای فراوان دایره ترسیم و نقاشی چهره یک نفر است. کودکان در ابتدا یک دایره بزرگ ترسیم می‌کنند و در ادامه با عناصر و اشکال دیگر قصد و نیت ترسیم اعضاً صورت را دارند. هر چند که در اغلب موارد در قرار گرفتن اعضا در محل مناسب و تناسب آنها مشکل دارند ولی با تکرار و تمرین درصد بازنمایی واقعی آن هستند. (تصویر شماره ۷)

خورشید و ماه از عناصر همیشه ثابت نقاشی کودکان هستند که با استفاده از دایره ترسیم و بازنمایی می‌شوند. خورشید نیمه پنهان در پشت کوهها و یا ماه تابان در وسط روز که نشان از اهمیت فراوان خورشید و ماه نزد کودکان دارد. استفاده از هر کدام با اندازه‌های مختلف، شیوه و رنگ‌های متفاوت، تفاوت‌های فردی و خصوصیات شخصی آنها را بازتاب می‌دهد. (تصویر شماره ۸)



آن به نظر کودک ضرورتی در انجام این کار نیست.»
با بررسی بیشتر نقاشی کودکان پی می‌بریم که اشکال هندسی اصلی (دایره، مریع، مثلث) نقش اساسی دارند و از عناصر ثابت برای رسیدن به مقصد آنان محسوب می‌شوند.

دایره

دایره نخستین فرم بسته و هندسی است که در نقاشی کودکان نمایان می‌گردد. کودکان در ابتدای اثرگذاری اکثراً خطوط بی‌هدف ترسیم می‌کنند و بیشتر این خطوط زاویه‌دار راست و مقطع هستند. آنها به مرور زمان و با تمرین‌های زیاد یاد می‌گیرند که خطوط کج و منحنی را نیز ترسیم کنند. چنان‌که با تکرار خطوط منحنی به شکلی نزدیک به دایره می‌رسند. تکرار از خصوصیات بارز نقاشی کودکان است که باعث ایجاد فرم‌های مناسب و درست در نقاشی‌های آنان می‌شود و بدین صورت اولین شکل هندسی در نقاشی کودکان شکل می‌گیرد. کودکان در ابتدای نقاشی کردن زندگی خویش اول نقاشی می‌کنند بعد به بیان مقصد می‌پردازند. برای همین یک فرم دور از واقعیت و ذهن می‌تواند نماینده هر عنصر خاصی باشد؛ مثلاً یک دایره کوچک می‌تواند شکل خودش باشد یا دایره

مریع

«کودکان با نگاه تیزبین خود بسیاری از بزرگ‌سالان را خجل می‌سازند. هر کس که برق اشتباق نفس گیر چشمان کودکان یا تمرکز شدید آنها به هنگام طراحی و نقاشی را دیده باشد، نمی‌تواند هیچ نوع احتجاجی مبنی بر بی‌توجهی یا بی‌تفاوتی را بپذیرد.»*

دومین شکل هندسی مورد علاقه کودکان که به وفور در نقاشی آنان منعکس شده شکل راست است. مریع برسب اتفاق و تکرار از خطوط راست و بی‌هدف که هم‌دیگر را قطع می‌کنند در نقاشی کودکان متولد می‌شود. چند خط راست به هم پیوسته شکلی را برای کودکان ایجاد می‌کند که در نقاشی و زندگی کودک نقش انکارناپذیر و جدا نشدنی از آن را ایفا می‌کند. چرا که خانواده و افراد آن برای کودک بالرزش‌ترین در زندگی محسوب می‌شوند. اولین دنیایی که کودک بعد از رحم مادر به آن پا می‌گذارد، خانه و خانواده است که در آن آغوش گرم والدین به همراه شور و شوق دیگر اعضای آن هرگز از ناخودآگاه کودک جدا نمی‌شوند. برای همین، اولین شکل و موضوع مهم نقاشی برای کودک خانواده است و حفظ این مهم و محافظت از آن بیشتر

روی سقف هم این مثلث است که وظيفة دودکش را به عهده می‌گیرد و از گرما و محبت وافر خانواده ساکن در خانه حکایت دارد.

مثلث به دلیل ویژگی‌های خاص خود نسبت به دیگر اشکال مقبولیت کمتری داشته و در موارد خاصی به کار گرفته شده است که این خود می‌تواند راهنمای بسیار خوبی برای تفسیر و تبیین این نقاشی‌ها باشد و ما را به درون آفریننده آنها رهنمون سازد.

نتیجه

«کودکان دنیا را با آغوش باز می‌پذیرند و در تخیل ممکن است که بی‌جانی را جان بخشنند. آنها دنیا را صادقانه به شکلی درخشان و دوست‌داشتنی به ما نشان می‌دهند و با علاقه وصف‌ناپذیری آنچه را دوست دارند، نقاشی می‌کنند.»^۹ (تصویر شماره ۱۰)

برای وارد شدن به دنیای کودکان آثار هنری به ویژه نقاشی‌های آنسان بهترین یاور و رهنمون هستند. اگرچه در ابتداء کودکان از بیان و نشان دادن افکار و دغدغه خویش ناتوان بمنظر می‌رسند، به مرور زمان همراه با رشد جسمی، ادرارک و توانایی‌های آنها نیز افزایش می‌یابد؛ چنان‌که به راحتی می‌توانند با محیط ارتباط برقرار کنند و آن را در نقاشی‌های خویش به نمایش بگذارند.

«کودکان با آزمودن ابزار و تصورشان به‌طور خودانگیخته کار می‌کنند. شکل‌هایی که آنها می‌سازند برای بزرگ‌سالان قابل تشخیص نیستند اما برای خود آنها مفهوم دارند.»^{۱۰}

آنها به مرور با آزمایش و خطا به همراه تکرار

از هر شکلی با مربع بیان می‌شود؛ چرا که چهار ضلع مربع هم‌چون دیوارهای مستحکم خانه، اعضای خانواده را از محیط اطراف و هرگونه خطر جدا و محافظت می‌کند.

در اوایل کودکان از ترسیم یک مربع کامل عاجزند و این به علت عدم تناسب و اندازه مساوی اضلاع و خطوط مربع و تشخیص نادرست کودک است؛ در نتیجه، شکل حاصله بیشتر به سمت مستطیل گراشی دارد. بر اثر ممارست و دقت بیشتر در مراحل بعد، کودک به راحتی آسایش و امنیت خانواده را با مربعی مستحکم و محبت و زندگی خانه را با رنگ‌های گرم قرمز و نارنجی بیان می‌کند.

مثلث

شکل مثلث نیز همانند دایره و مربع از اشکال هندسی موردن علاقه کودکان است که از خطوط متقارن و بی‌هدف در اولین آثار آنان، زاییده و به کار گرفته می‌شود.

مثلث در اندازه و شیوه‌های متفاوت با برخورداری از سه ضلع و زاویه‌های خاصی در آثار کودکان ایجاد می‌کند. هر قدر مربع سکون و ایستایی را در آثار کودکان نشان می‌دهد، به همان قدر و شاید هم بیشتر، مثلث از تحرک و پویایی در اثر حکایت دارد و این خود طیف خاصی از کودکان را جلب می‌کند که علاقه بیشتری برای بیان‌نمایی تحرک‌دارند.

در بسیاری از آثار کودکان دختر، تنه یک زن یا دختر با مثلث ترسیم شده است که آن را برای بیان و نشان دادن دامن پوشیده شده به کار می‌برند. (تصویر شماره ۹) در اغلب نقاشی‌ها ما شاهد کوه‌های استوار و سر به فلک کشیده در میان طبیعت در قالب چندین مثلث هستیم. در بعضی از جاهای هم پنجه دست با این شکل بیان شده است یا شکل مثلث نقش سقف خانه را ایفا می‌کند. بر



تصویر شماره ۹ / کاری که بینی

منابع

۱. آرنهایم، رودلف؛ هنر و ادراک بصری، مترجم مجید اخگر، نشر سمت، تهران، ۱۳۸۶.
۲. پیکرینگ، جان؛ مبانی هنرهای تجسمی کودکان، مترجم: مرضیه فرهادی، نشر دنیای نو، تهران، ۱۳۸۱.
۳. داداشزاده، کاوه؛ نقاشی و دنیای بچه‌ها، نشر توکا، تهران.
۴. شباهنگی، جلال و دانشگر، محمدحسن؛ مبانی تصویرسازی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی، تهران، ۱۳۸۱.
۵. فاراری، آنالیو؛ نقاشی کودکان و مفاهیم آن، مترجم عبدالرضا صرافان، نشر دستان، تهران، ۱۳۷۳.
۶. کوپر بلاند، جین؛ آموزشی نقاشی برای خردسالان، مترجم مرضیه فرهادی، نشر دنیای نو، تهران، ۱۳۸۴.
۷. گلین، وی؛ توماس و آنجل، ام. جی. سلک؛ مقدمه‌ای بر روان‌شناسی نقاشی کودکان، عباس مخبر، تهران، نشر طرح نو، ۱۳۸۰.
۸. محمد اسماعیل، علیرضا؛ نقاشی زبان کودک، نشر بساولی، تهران، ۱۳۸۶.
۹. میرزا بیگی، علی؛ نقش هنر در آموزش و پرورش و بهداشت روانی کودک، نشر مدرسه، تهران، ۱۳۷۶.
۱۰. هافسن، آرمین؛ مبانی هنرهای تجسمی، مترجمان: محمد خزانی و سید محمد آوینی، نشر مؤسسه مطالعات هنر اسلامی، تهران، ۱۳۸۱.

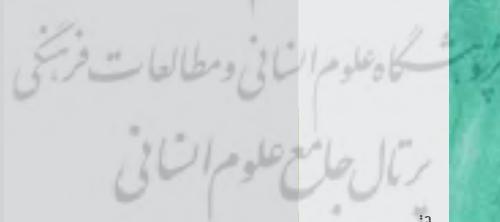
منابع تصویر

- نقاشی‌های فوق در کلاس نقاشی کودکان در شهر
مهاباد زیر نظر این جانب اجرا شده‌اند.

و تمرين ياد مي‌گيرند با استفاده از اشكال ساده و هندسي اهداف خويش را به صورت تصويري بيان كنند و فاصله ميان نقاشي‌های خود و بزرگ‌ترها را كمتر و كمتر سازند.
در اين تحقيق سعى شد با بيان برخى و بيزگى‌های ساختاري نقاشي کودکان، با دنياي بزرگ اين آدمهای کوچک و شايد کم تجربه از طريق نقاشي بيشتر آشنا شويم و برخى از فرم‌های پايه و مرسوم کاربردي در نقاشي آنان را شناسايي و توصيف کنيم.

پي نوشت

۱. مبانی تصویرسازی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی، تهران، ۱۳۸۱، ص ۱۸.
۲. مقدمه‌ای بر روان‌شناسی نقاشی کودکان، عباس مخبر، تهران، نشر طرح نو، ۱۳۸۰، ص ۸۵.
۳. نقاشی زبان کودک، نشر بساولی، تهران، ۱۳۸۶، ص ۶۴.
۴. مقدمه‌ای بر روان‌شناسی نقاشی کودکان: ۸۶.
۵. مبانی تصویرسازی: ۱۷.
۶. مقدمه‌ای بر روان‌شناسی نقاشی کودکان: ۸۵.
۷. هنر و ادراک بصری، نشر سمت، تهران، ۱۳۸۶، ص ۲۱۸.
۸. همان: ۲۱۸.
۹. نقاشی و دنیای بچه‌ها، نشر توکا، تهران، ص ۱۰.
۱۰. آموزش نقاشی برای خردسالان، نشر دنیای نو، تهران، ۱۳۸۴، ص ۷.



تصویر شماره ۱۰ / روزن چهارمود